

اطلاعیه حزب کمونیست ایران

بمناسبت ۱۶ آذر روز دانشجو

۱۶ آذر در تاریخ جنبش آزادیخواهانه مردم ایران با عزم راسخ جنبش دانشجویی در مبارزه علیه دیکتاتوری لجام گسیخته، سرکوب و خفقان حاکم بر جامعه تداعی می‌شود. از ۱۶ آذر سال ۱۳۳۲ که هزاران دانشجو در مناطقی از تهران خیابان‌ها و محوطه دانشگاه را به میدان نبرد و مبارزه علیه رژیم کودتای پهلوی و نیروهای سرکوبگرش تبدیل کردند و در این راه از خود قربانی بجای گذاشتند، دانشگاه و جنبش دانشجویی جایگاه خاصی را در کل جنبش آزادیخواهانه ایران در نزد افکار عمومی پیدا کرده است. اما تاریخچه جنبش دانشجویی چه در دهه ۴۰ که دانشگاه به کانون سر برآوردن جنبش نوین چپ در ایران تبدیل شد و چه در مقطع اعتلای انقلابی ۵۷ که محیط دانشگاه سیمای یکی از کانون‌های گرم مبارزه و روشنگری و گرد هم آیی‌های اعتراضی علیه رژیم شاه را بخود گرفت و فعالین و پیشروان جنبش دانشجویی برای ایجاد پیوند و همبستگی با جنبش کارگری راهی کارخانه و محلات کارگری شدند این واقعیت را به ما نشان می‌دهد که جنبش دانشجویی هر زمان که افق روشنی از دورنمای مبارزه سیاسی‌اش و نیروهای محرکه‌ای که می‌تواند انقلاب را به جلو سوق دهد داشته، توانسته است ظرفیت‌های خود را در تقویت جنبش آزادیخواهانه ایران نشان دهد.

اکنون نیز در شرایطی که جنبش‌های اجتماعی و اعتراضی علیه رژیم جمهوری اسلامی هر روزه عمق و ژرفای تازه‌ای می‌یابند و در حالیکه لیبرالیسم بورژوازی ایران چه در هیئت اپوزیسیون قانونی و داخل کشوری و چه در موقعیت اپوزیسیون تبعیدی و در قالب جمهوری خواهی همه در یک جبهه صف آرایی کرده‌اند و می‌خواهند خود را بعنوان تنها آلترناتیو ممکن در مقابل جمهوری اسلامی جا بزنند و برای به بیراهه بردن جنبش‌های اجتماعی و آزادیخواهانه نقشه می‌ریزند و عملاً دست به کار شده‌اند، جنبش دانشجویی برای آنکه بتواند به رسالت ویژه خود عمل کند باید شرایط حساس کنونی را دریابد.

جمهوری اسلامی نگران از گسترش مبارزات دانشجویی در تلاش است تا به کمک نهادهای وابسته بخود جنبش دانشجویی را در محدوده مبارزات صنفی و در چهارچوب قوانین جمهوری اسلامی محصور دارد، از طرف دیگر اپوزیسیون بورژوازی لیبرال با شناختی که از موقعیت و ظرفیت‌های جنبش دانشجویی دارد می‌خواهد این جنبش و محیط دانشگاه را به عاملی در جهت گستراندن ایده‌ها، سیاستها و راه‌حل‌های لیبرالی برای تحمیل جنبش‌های اجتماعی و انقلابی در ایران تبدیل کند. در چنین شرایطی جنبش دانشجویی تنها با درک حساسیت و پیچیدگی‌های شرایط کنونی مبارزه، با فرا رفتن از مبارزات صنفی و با افشای ماهیت استراتژی، سیاستها و راهکارهای بورژوا لیبرالی بمنظور به کنترل در آوردن جنبش‌های انقلابی در ایران می‌تواند نقش سیاسی

خود را در به جلو راندن مبارزات آزادیخواهانه مردم ایران برای سرنگونی جمهوری اسلامی ایفا کند.

با توجه به خصلت و موقعیتی که جنبش دانشجویی دارد، پیشروان رادیکال و سوسیالیست جنبش دانشجویی می‌توانند نقش روشنگرانه و ارزنده‌ای در گستراندن باورهای آزادیخواهانه سوسیالیستی و نشان دادن بی‌پایگی استراتژی، سیاستها و دمکراسی مورد نظر لیبرالیسم بورژوازی و سترونی تحقق وعده‌هایی که می‌دهند داشته باشند و عملاً برای ایجاد پیوند و همبستگی جنبش دانشجویی با جنبش کارگری، جنبش زنان، جنبش انقلابی مردم کردستان دست بکار شوند. اکنون در حالی که مبارزات صنفی کارگران گسترش یافته است زمینه‌های مناسبی برای ابتکار عمل فعالین جنبش دانشجویی فراهم آمده است. در ۱۶ آذر سال گذشته تاکید دانشجویان بر ضرورت پیوند جنبش دانشجویی با جنبش کارگری و حمایت از مطالبات کارگران یاد آور دوران اوج رونق جنبش دانشجویی بود. ۱۶ آذر امسال را با تعمیق و گسترش همین جهت‌گیری‌ها در درون جنبش دانشجویی گرامی بداریم.

۱۵ آذر ۱۳۸۲
۵ دسامبر ۲۰۰۴